

takové podle §u 9 obč. zák. změněny pozdějšími zákony, jim odporujícími. Právem nepřihlédl proto soud svěřenský již v roce 1921 k omezení zřizovací listiny odporujícímu novému právnímu řádu, jenž neznal sňatků nestejnorodých. Nezáleží proto na tom, kdy přední čekatel, povoláný zřizovací listinou k nástupnictví, uzavřel manželství, jež by ho za platnosti omezení sňatků ve smyslu zřizovací listiny vylučovalo z nástupnictví, ježto omezení to bylo již zrušeno zákonem. Nešlo tu proto o oživení práva jednou již platně pozbytého, ježto právo to před tím vůbec nevzniklo, nýbrž o vznik práva podle předpisů zřizovací listiny plativší na dále, pokud nepřičila se novému právnímu řádu, jenž neuznává některých jejích omezení při nástupnictví ve svěřenství. Nebyl proto nerovnorodý sňatek Dra Leopolda T-a na překážku, by jmenovaný neuplatnil již v roce 1921 své práva nástupnické, vylučující z něho další čekatele, aniž záleží na tom, kdy k onomu sňatku došlo. Šlo tudíž při právním posouzení věci jen o základní zásady nového právního řádu vylučujícího všechna ustanovení jemu se příčící, mezi něž náleží jakékoli výsady poskytnuté dříve šlechtickému původu. O těchto zásadách nemůže býti sporu, a mohl proto posouditi věc i soudce nesporný.

Čís. 4730.

Lze knihovně poznamenati podmínky, jež ve prospěch železniční správy byly vytčeny při povolení ku stavbě.

Státní dráhy zastupuje na soudě finanční prokuratura. V tom, že finanční prokuratura podala rekurs do rozhodnutí o návrhu ředitelství státních drah, jest spatřovati schválení návrhu.

(Rozh. ze dne 25. února 1925, R I 132/25.)

Návrhu ředitelství státních drah v Plzni, by podle stavebního povolení zemského správního výboru poznamenáno bylo v pozemkové knize, že stavebník (vlastník) domu, postaveného na č. k. 316/9 v D. i jeho právní nástupce jest povinen nahraditi správě čsl. státních drah všechny výlohy, které jí vzniknou při stavbě II. koleje změnou projektu, způsobenou stavbou, přeložením terasy nové, souběžné cesty a vedlejších hospodářských budov strážního domku čís. 260, soud první stoličce vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Dle §u 20 knih. zák. může býti povolena knihovní poznámka jen za účelem, v §u tom pod a) a b) uvedeným, pak v případech, kde ji zvláštní zákony připouštějí. V tomto případě nejde o takovou poznámku, nýbrž jde o knihovní zajištění nároku čsl. státních drah, který jim snad vzejde proti vlastníku domu na pozemku č. k. 316/9 v D. postaveného. Zajištění to může se dle §u 14 knih. zák. státi toliko vkladem (záznamem) zástavního práva za pohledávku, jejíž nejvyšší obnos, za nějž zavazena nemovitost ručí, musí býti uveden v listině, podle níž zápis se má státi.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D u v o d y:

Nutno sice přisvědčiti rekursnímu soudu v tom, že knihovní zajištění nároku státních drah, který jim podle stavebního povolení může vzejíti proti vlastníku domu, postaveného na pozemku č. k. 316/9 v D., by se mohlo státi jediné vkladem práva zástavního, ale o takové zajištění budoucího nároku nebylo žádáno, nýbrž jen o knihovní poznamenání, totiž vyznačení podmínek, za kterých bylo uděleno povolení ku stavbě onoho domu. Tyto podmínky mají vázati netoliko nynějšího, nýbrž i každého příštího vlastníka, jest proto třeba opatření, aby o nich zvěděl. To se může spolehlivě státi pouze vyznačením jejich v knize pozemkové poznámkou, která bude míti ten jediný právní význam, že nikdo, kdo k řečené nemovitosti nabude práv, se nebude moci omlouvat, že o stavebních podmínkách nevěděl. Ani v závazcích, ani v právních účincích podmínek nenastane jich knihovním poznamenáním změna. Navrhovanou poznámku sluší proto posuzovati jako poznámku dle §§ 20 písm. a) a 52 knih. zák. a vzhledem k tomu, že jednotlivé přípustné poznámky jsou v §u 20 písm. a) knih. zák. vypočítány pouze příkladmo, není překážky, by nebyla povolena, třeba se zákon o ní nezmiňuje. Sluší dodati, že dle §u 1 čís. 1 a §u 2 čís. 1 služební instrukce pro finanční prokuratury ze dne 9. března 1898, čís. 41 ř. zák. přísluší zastupování eráru a státních podniku všeho druhu, tedy také státních drah, před soudem výhradně finanční prokuratuře, a že v zastupování jest zahrnuto i podávání písemných návrhů. Na tom nemění ničeho ustanovení §§ 16 a 17 org. statutu pro státní železniční správu ze dne 19. ledna 1896, čís. 16 ř. zák., neboť rozdělují jenom úřední pravomoc mezi jednotlivé železniční úřady a nedotýkají se práva jednati před soudem. Ač v tomto případě byla knihovní žádost podána proti hořejším předpisům ředitelství státních drah v Plzni, není to již důvodem pro zamítnutí žádosti, poněvadž finanční prokuratura podáním dovolacího rekursu žádost dodatečně schválila.

Čís. 4731.

Pohledávku z vkladních knížek lze zabavití jen dle §u 296 ex. ř. tím, že výkonný orgán vezme vkladní knížku k sobě, sepiše o tom protokol a uloží vkladní knížku na soudě. Lhostejno, že knížka jest v držbě třetí osoby. Není-li třetí osoba ochotna k vydání, jest na vymáhajícím věřiteli, by si dal přikázati dlužníkův nárok na vybrání.

(Rozh. ze dne 25. února 1925, R I 143/25.)

Soud první stolice povolil exekuci zabavením pohledávky dlužníka z vkladního listu spořitelny v Č. doručením platební záповědi poddlužníku. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. **D ů v o d y:** Dle §u 296 ex. ř. vykoná se zabavení pohledávek z vkladních knížek bank, spořitelén a záložen tím, že výkonný orgán tyto papíry podle příkazu exekučního soudu vezme k sobě a sepiše o tom zájemní protokol, který uloží u soudu, nikoli tedy dle §u 294 ex. ř. doručením platební zá-